

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 621

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 iulie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
479.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul mediului, privind aprobarea numărului de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit aferente anului 2019 pentru fiecare instalație din sectorul staționar în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră	2-7
1.076.	— Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea Normelor de organizare și desfășurare a programelor de specializare în vederea reconversiei profesionale, precum și în vederea dezvoltării abilităților profesionale pentru asistenți medicali generaliști, moașe și asistenți medicali	8
2.623.	— Ordin al ministrului finanțelor publice, viceprim-ministru, interimar, pentru modificarea și completarea Precizărilor privind formatul, schema XSD și elementele extraselor de cont în format electronic emise de unitățile Trezoreriei Statului, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.768/2017	9
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 18 din 3 iunie 2019 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	10-15

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI

ORDIN

privind aprobarea numărului de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit aferente anului 2019 pentru fiecare instalație din sectorul staționar în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 45.553/DSCDD din 6.05.2019 al Direcției schimbări climatice și dezvoltare durabilă, în temeiul art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 811/2014 pentru aprobarea mecanismului de alocare anuală finală cu titlu gratuit a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru perioada a treia a schemei de comercializare aferente instalațiilor staționare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 19/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul mediului, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit aferente anului 2019 pentru fiecare instalație din sectorul staționar în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Lista care conține numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit în anul 2019

pentru fiecare instalație din sectorul staționar, aprobată de Comisia Europeană, este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin și se publică pe pagina de internet a autorității publice centrale pentru protecția mediului și a autorității competente pentru implementarea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul mediului,
Ion Cîmpeanu,
secretar de stat

București, 17 mai 2019.
Nr. 479.

ANEXĂ

LISTA

cu numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit în anul 2019 pentru fiecare instalație din sectorul staționar

Nr. crt.	Numele operatorului	Numele instalației	ID	Certificatele alocate
0	1	2	3	4
1.	United Romanian Breweries Bereprod — S.R.L.	United Romanian Breweries Bereprod — S.R.L.	2	2882
2.	Societatea Complexul Energetic Oltenia — S.A. — Sucursala Electrocentrale Craiova II	Sucursala Electrocentrale Craiova II	3	60461
3.	Societatea Comercială CRH CIMENT (ROMÂNIA) — S.A.	Societatea Comercială CRH CIMENT (ROMÂNIA) — S.A. — Punct de lucru Hoghiz	6	621024
4.	Societatea Comercială CRH CIMENT (ROMÂNIA) — S.A.	Societatea Comercială CRH CIMENT (ROMÂNIA) — S.A. — Punct de lucru Medgidia	7	1284209
5.	Societatea Comercială OMV PETROM — S.A.	Societatea Comercială OMV PETROM — S.A. — Secția Terminal Midia	9	19405
6.	Societatea Comercială OMV PETROM — S.A.	Societatea Comercială OMV PETROM — S.A. — Stație Compresoare 10 GK Bustuchin	19	14664
7.	Societatea Comercială OMV Petrom — S.A.	Societatea Comercială OMV PETROM — S.A. — Centrala Iprom, Stații Compresoare Țicleni	20	19385

0	1	2	3	4
8.	Societatea Comercială OMV PETROM — S.A.	Societatea Comercială OMV PETROM — S.A. — Deetanizare Turburea	21	16802
9.	OMV PETROM — S.A.	Petrobrazi	26	586927
10.	RADET București — CTZ „Casa Presei Libere”	RADET BUCUREȘTI — CTZ „CASA PRESEI”	27	16176
11.	Societatea Comercială AEROSTAR — S.A.	Societatea Comercială AEROSTAR — S.A.	32	4489
12.	Societatea Comercială AGRANA ROMÂNIA — S.R.L.	Societatea Comercială AGRANA ROMÂNIA — S.R.L., Sucursala Buzău	33	1469
13.	Societatea Comercială AGRANA ROMÂNIA — S.R.L.	Societatea Comercială AGRANA ROMÂNIA — S.R.L., Sucursala Roman	34	26546
14.	Societatea Comercială ALRO — S.A.	Societatea Comercială ALRO — S.A. — Sediul secundar	35	16292
15.	Societatea Comercială ALRO — S.A.	Societatea Comercială ALRO — S.A. — Sediul social	36	409029
16.	Societatea Comercială ALUM — S.A.	Societatea Comercială ALUM — S.A.	37	394749
17.	Societatea Comercială Ambro — S.A.	Societatea Comercială Ambro — S.A.	38	23558
18.	Societatea Comercială Chemgas Holding Corporation — S.R.L.	Societatea Comercială Chemgas Holding Corporation — S.R.L.	39	36944
19.	Societatea Comercială Centrala Electrică de Termoficare Hidrocarburi — S.A. Arad	Societatea Comercială CET Hidrocarburi — S.A. Arad	41	6905
20.	Societatea Comercială CET ARAD — S.A.	Societatea Comercială CET ARAD — S.A.	42	48747
21.	Societatea Comercială ARCELORMITTAL TUBULAR PRODUCTS ROMAN — S.A.	Societatea Comercială ARCELORMITTAL TUBULAR PRODUCTS ROMAN — S.A.	43	48899
22.	ARCELORMITTAL GALAȚI — S.A.	ARCELORMITTAL GALAȚI — S.A.	44	5643926
23.	ARCELORMITTAL Hunedoara — S.A.	ARCELORMITTAL Hunedoara — S.A.	45	56933
24.	Societatea Comercială Ardealul — S.A.	Societatea Comercială Ardealul — S.A.	47	4401
25.	Societatea Comercială LAPP INSULATORS — S.A.	Societatea Comercială LAPP INSULATORS — S.A.	48	6598
26.	Societatea Comercială AUTOMOBILE DACIA — S.A.	Societatea Comercială AUTOMOBILE DACIA — S.A.	49	24417
27.	Societatea Comercială AZOMUREȘ — S.A.	Societatea Comercială AZOMUREȘ — S.A.	50	1060799
28.	Societatea Comercială CARMEUSE HOLDING — S.R.L. BRAȘOV	Societatea Comercială CARMEUSE HOLDING — S.R.L. BRAȘOV — Punct de lucru Valea Mare Pravăț	55	159925
29.	Societatea Comercială CARMEUSE HOLDING — S.R.L. BRAȘOV	Societatea Comercială CARMEUSE HOLDING — S.R.L. BRAȘOV — Punct de lucru Fieni	56	136861
30.	Societatea Comercială CARMEUSE HOLDING — S.R.L. BRAȘOV	Societatea Comercială CARMEUSE HOLDING — S.R.L. BRAȘOV — Punct de lucru Chișcădaga	57	82248
31.	HEIDELBERGCEMENT ROMÂNIA — S.A.	HEIDELBERGCEMENT ROMÂNIA — S.A. — Fabrica de ciment Fieni	58	567903
32.	HEIDELBERGCEMENT ROMÂNIA — S.A.	HEIDELBERGCEMENT ROMÂNIA — S.A. — Fabrica de ciment Chișcădaga	59	472600
33.	HEIDELBERGCEMENT ROMÂNIA — S.A.	HEIDELBERGCEMENT ROMÂNIA — S.A. — Fabrica de ciment Tașca	60	896097
34.	BRIKSTON CONSTRUCTION SOLUTIONS — S.A.	BRIKSTON CONSTRUCTION SOLUTIONS — S.A.	68	28016
35.	Societatea Comercială CET Govora — S.A.	Societatea Comercială CET Govora — S.A.	73	101593
36.	Societatea Comercială CET GRIVIȚA — S.R.L.	Societatea Comercială CET GRIVIȚA — S.R.L.	74	16288
37.	VEOLIA ENERGIE IAȘI — S.A.	CET Iași 1	75	6834
38.	VEOLIA ENERGIE IAȘI — S.A.	CET Iași 2	76	25680
39.	THERMOENERGY GROUP — S.A. Bacău	EU ETS nr. 1	77	27271
40.	THERMOENERGY GROUP — S.A. Bacău	EU ETS nr. 2	78	4756
41.	Societatea Comercială Chimcomplex — S.A. Borzești	Societatea Comercială Chimcomplex — S.A. Borzești	80	26601

0	1	2	3	4
42.	Societatea Comercială COLONIA CLUJ-NAPOCA ENERGIE — S.R.L.	Societatea Comercială COLONIA CLUJ-NAPOCA ENERGIE — S.R.L.	82	9801
43.	Compania Locală de Termoficare COLTERM — S.A. Timișoara	CT TIMIȘOARA CENTRU	83	52488
44.	Compania Locală de Termoficare COLTERM — S.A. Timișoara	CET TIMIȘOARA SUD	84	36492
45.	Societatea Comercială Sofidel România — S.A. (Societatea Comercială Comceh — S.A.)	Societatea Comercială Sofidel România — S.A. (Societatea Comercială Comceh — S.A.)	85	9621
46.	Societatea Comercială CONTINENTAL AUTOMOTIVE PRODUCTS — S.R.L.	Societatea Comercială CONTINENTAL AUTOMOTIVE PRODUCTS — S.R.L.	89	14829
47.	VEOLIA ENERGIE PRAHOVA — S.R.L.	VEOLIA ENERGIE PRAHOVA — S.R.L.	90	57703
48.	Societatea Comercială SILCOTUB — S.A.	Societatea Comercială SILCOTUB — S.A. Punct lucru Călărași	95	30787
49.	Societatea Comercială DOOSAN-IMGB — S.A.	Societatea Comercială DOOSAN-IMGB — S.A.	97	67333
50.	Societatea Comercială Ecopaper — S.A. (Societatea Comercială DS SMITH PAPER ZĂRNEȘTI — S.R.L.)	Societatea Comercială Ecopaper — S.A. (Societatea Comercială DS SMITH PAPER ZĂRNEȘTI — S.R.L.)	100	42119
51.	SOCIETATEA ELECTROCENTRALE BUCUREȘTI — S.A. — CTE Progresu	SOCIETATEA ELECTROCENTRALE BUCUREȘTI — S.A. — CTE Progresu	103	108474
52.	SOCIETATEA ELECTROCENTRALE BUCUREȘTI — S.A. — CTE VEST	SOCIETATEA ELECTROCENTRALE BUCUREȘTI — S.A. — CTE BUCUREȘTI VEST	104	103915
53.	SOCIETATEA ELECTROCENTRALE BUCUREȘTI — S.A. — CET Grozăvești	SOCIETATEA ELECTROCENTRALE BUCUREȘTI — S.A. — CET Grozăvești	106	53664
54.	SOCIETATEA ELECTROCENTRALE BUCUREȘTI — S.A. — CTE Sud	SOCIETATEA ELECTROCENTRALE BUCUREȘTI — S.A. — CTE BUCUREȘTI SUD	107	247247
55.	SOCIETATEA ELECTROCENTRALE CONSTANȚA — S.A. — Centrala Termoelectrică Palas	SOCIETATEA ELECTROCENTRALE CONSTANȚA — S.A. — Centrala Termoelectrică Palas	109	96589
56.	Societatea Comercială COMPLEXUL ENERGETIC HUNEDOARA — S.A.	ELECTROCENTRALE DEVA	110	20936
57.	SOCIETATEA ELECTROCENTRALE GRUP — S.A. București — SOCIETATEA ELECTROCENTRALE GALAȚI — S.A.	Societatea Electrocentrale Galați — S.A.	111	17816
58.	Societatea Comercială Energoterm — S.A. Tulcea	Societatea Comercială Energoterm — S.A. Tulcea — CAF NR. 1	119	6512
59.	Societatea Comercială ENET — S.A.	Societatea Comercială ENET — S.A.	120	23132
60.	Societatea Comercială EURO CĂRĂMIDA — S.A.	Societatea Comercială EURO CĂRĂMIDA — S.A.	121	6098
61.	Societatea Comercială SCANDIC DISTILLERIES — S.A.	Societatea Comercială SCANDIC DISTILLERIES — S.A.	122	8976
62.	Societatea Comercială EXPUR — S.A. — P.L. SLOBOZIA	Societatea Comercială EXPUR — S.A. — P.L. SLOBOZIA	124	16735
63.	Societatea Comercială HELIOS — S.A.	Societatea Comercială HELIOS — S.A.	132	7802
64.	Societatea Comercială HOLCIM (România) — S.A.	Societatea Comercială HOLCIM (România) — S.A. — Ciment Câmpulung	133	909435
65.	Societatea Comercială HOLCIM (România) — S.A.	Societatea Comercială HOLCIM (România) — S.A. — Ciment Aleșd	134	819393
66.	Societatea Comercială WIENERBERGER SISTEME DE CĂRĂMIZI — S.R.L.	Societatea Comercială WIENERBERGER SISTEME DE CĂRĂMIZI — S.R.L. — Punct de lucru Sătuc	141	6834

0	1	2	3	4
67.	Societatea Comercială KRONOSPAN TRADING — S.A.	Societatea Comercială KRONOSPAN SEBEȘ — S.A.	142	52630
68.	Societatea Comercială MACOFIL — S.A.	Societatea Comercială MACOFIL — S.A.	147	5615
69.	Societatea Comercială LEMARCO CRISTAL — S.R.L.	Societatea Comercială LEMARCO CRISTAL — S.R.L.	148	1445
70.	COS Târgoviște — S.A.	COS Târgoviște — S.A.	149	69620
71.	Societatea Comercială MONDIAL — S.A.	Societatea Comercială MONDIAL — S.A.	154	19790
72.	CHIMCOMPLEX — S.A. BORZEȘTI — Sucursala Râmnicu Vâlcea (fostă Societatea Comercială OLTCHIM — S.A.)	CHIMCOMPLEX — S.A. BORZEȘTI — Sucursala Râmnicu Vâlcea (fostă Societatea Comercială OLTCHIM — S.A.)	158	249246
73.	Societatea Comercială OȚELINOX — S.A.	Societatea Comercială OȚELINOX — S.A.	161	20389
74.	Societatea Comercială Pehart Tec Grup — S.A. (fostă Societatea Comercială Pehart Tec — S.A.)	Societatea Comercială Pehart Tec Grup — S.A. — PL Petrești (fostă Societatea Comercială Pehart Tec — S.A.)	162	7325
75.	Societatea Comercială PETROCART — S.A.	Societatea Comercială PETROCART — S.A.	163	9093
76.	Societatea Comercială Petrotel-Lukoil — S.A.	Societatea Comercială Petrotel-Lukoil — S.A.	165	379433
77.	Societatea Comercială PIRELLI TYRES ROMÂNIA — S.R.L.	Societatea Comercială PIRELLI TYRES ROMÂNIA — S.R.L.	166	27405
78.	PRESCON GROUP DEVELOPMENT — S.R.L.	PRESCON GROUP DEVELOPMENT — S.R.L. — FABRICA DE VAR STEJERIȘ	168	25814
79.	Societatea Comercială Promex — S.A.	Societatea Comercială Promex — S.A. Brăila	170	2670
80.	Societatea Comercială Rompetrol Rafinare — S.A.	Uzina Petrochimie	177	64138
81.	Societatea Comercială Rompetrol Rafinare — S.A.	Punct de lucru Petromidia Uzina Rafinărie	178	706080
82.	Societatea Comercială Rompetrol Rafinare — S.A.	Societatea Comercială Rompetrol Rafinare — S.A. — Punct de lucru Rafinăria Vega Ploiești	179	30014
83.	Societatea Comercială Rulmenți — S.A. Bârlad	Societatea Comercială Rulmenți — S.A. Bârlad	180	9612
84.	Societatea Comercială SAINT — GOBAIN GLASS ROMÂNIA — S.R.L.	Societatea Comercială — SAINT — GOBAIN GLASS ROMÂNIA — S.R.L.	181	89884
85.	SANEX — S.A.	SANEX — S.A.	182	26839
86.	Societatea Comercială — SATURN — S.A.	Societatea Comercială SATURN — S.A.	183	2025
87.	Societatea Comercială SERVICII COMUNALE — S.A.	Societatea Comercială SERVICII COMUNALE — S.A. RĂDĂUȚI CENTRALA TERMICĂ (DE COGENERARE)	185	4509
88.	Societatea Comercială SICERAM — S.A.	Societatea Comercială SICERAM — S.A.	186	33145
89.	Societatea Comercială SILCOTUB — S.A. — ZALĂU	Societatea Comercială SILCOTUB — S.A. ZALĂU	187	43774
90.	Societatea Comercială Michelin România — S.A.	Societatea Comercială Michelin România — S.A., Punct de lucru Zalău Anvelope	188	13517
91.	Societatea Comercială SIMCOR VAR — S.A.	Societatea Comercială SIMCOR VAR — S.A. — Punct de lucru Târgu Jiu	190	78138
92.	SOCERAM — S.A.	SOCERAM — S.A. — Punct de lucru Doicești	193	19719
93.	BA GLASS ROMÂNIA — S.A. (fostă STIROM — S.A.)	BA GLASS ROMÂNIA — S.A. (fostă STIROM — S.A.)	197	58348
94.	Societatea Comercială MODERN CALOR — S.A.	Societatea Comercială MODERN CALOR — S.A. Botoșani	201	11837
95.	COMPLEXUL ENERGETIC HUNEDOARA — SUCURSALA ELECTROCENTRALE PAROȘENI	COMPLEXUL ENERGETIC HUNEDOARA — SUCURSALA ELECTROCENTRALE PAROȘENI	209	10063
96.	Societatea Comercială TMK-ARTROM — S.A.	Societatea Comercială TMK-ARTROM — S.A.	213	45765
97.	TMK — REȘIȚA — S.A.	TMK — REȘIȚA — S.A.	214	18524

0	1	2	3	4
98.	Societatea Comercială UCM Reșița — S.A. — Punct de lucru ABC	Societatea Comercială UCM Reșița — S.A. — Punct de lucru ABC	219	693
99.	Societatea Comercială UCM Reșița — S.A. — Punct de lucru Călnicel	Societatea Comercială UCM Reșița — S.A. — Punct de lucru Călnicel	220	618
100.	Societatea Comercială GLOBAL GRAIN INTERNATIONAL — S.R.L. (fostă Societatea Comercială FLOAREA INTERNATIONAL — S.R.L.)	Societatea Comercială GLOBAL GRAIN INTERNATIONAL — S.R.L. (fostă Societatea Comercială FLOAREA INTERNATIONAL — S.R.L.)	222	4841
101.	Societatea Comercială URSUS BREWERIES — S.A. BUCUREȘTI, Sucursala BUZĂU	Societatea Comercială URSUS BREWERIES — S.A. BUCUREȘTI, Sucursala BUZĂU	225	3022
102.	UZINA DE AGENT TERMIC ȘI ALIMENTARE CU APĂ, MOTRU	UZINA DE AGENT TERMIC ȘI ALIMENTARE CU APĂ, MOTRU	227	6567
103.	Societatea Comercială GLOBAL ENERGY PRODUCTION — S.A.	Societatea Comercială GLOBAL ENERGY PRODUCTION — S.A.	231	4311
104.	Societatea Comercială Uzina Termoelectrică Midia — S.A.	Societatea Comercială Uzina Termoelectrică Midia — S.A.	232	7088
105.	Societatea Comercială VEST ENERGO — S.A.	Societatea Comercială VEST ENERGO — S.A.	233	14174
106.	Societatea Comercială MICHELIN ROMÂNIA — S.A.	Societatea Comercială MICHELIN ROMÂNIA — S.A. — Punct de lucru FLOREȘTI ANVELOPE	234	14011
107.	Societatea Comercială WIENERBERGER SISTEME DE CĂRĂMIZI — S.R.L.	Societatea Comercială WIENERBERGER SISTEME DE CĂRĂMIZI — S.R.L. — Punct de lucru GURA OCNIȚEI	235	14717
108.	Societatea Comercială WIENERBERGER SISTEME DE CĂRĂMIZI — S.R.L.	Societatea Comercială WIENERBERGER SISTEME DE CĂRĂMIZI — S.R.L. — Punct de lucru SIBIU	236	19563
109.	Societatea Comercială Viromet — S.A.	Societatea Comercială Viromet — S.A.	237	22602
110.	Societatea Comercială Vrancart — S.A.	Societatea Comercială Vrancart — S.A.	238	22120
111.	Societatea Comercială YARNEA — S.R.L.	Societatea Comercială YARNEA — S.R.L. — CENTRALA TERMICĂ	240	3428
112.	TEREOS ROMÂNIA — S.A.	TEREOS ROMÂNIA — S.A.	243	29245
113.	Societatea Comercială Egger România — S.R.L.	Societatea Comercială Egger România — S.R.L.	250	25013
114.	Societatea Comercială DONALAM — S.R.L.	Societatea Comercială DONALAM — S.R.L.	251	13274
115.	Societatea Comercială CELCO — S.A.	Societatea Comercială CELCO — S.A.	253	83782
116.	Societatea Comercială WIENERBERGER SISTEME DE CĂRĂMIZI — S.R.L.	Societatea Comercială WIENERBERGER SISTEME DE CĂRĂMIZI — S.R.L. — Punct de lucru TRITENII DE JOS	254	17652
117.	Societatea Comercială URSUS BREWERIES — S.A. BUCUREȘTI, SUCURSALA TIMIȘOARA	Societatea Comercială URSUS BREWERIES — S.A. BUCUREȘTI, SUCURSALA TIMIȘOARA	255	2088
118.	Societatea Comercială SAINT-GOBAIN CONSTRUCTION PRODUCTS ROMÂNIA — S.R.L.	Societatea Comercială SAINT-GOBAIN CONSTRUCTION PRODUCTS ROMÂNIA — S.R.L. — Punct de lucru ISOVER Ploiești	256	10882
119.	Societatea Comercială CERAMUS — S.A.	Societatea Comercială CERAMUS — S.A.	258	893

0	1	2	3	4
120.	Societatea Comercială MONSANTO ROMÂNIA — S.R.L.	Societatea Comercială MONSANTO ROMÂNIA — S.R.L.	264	1135
121.	Societatea Comercială ANTREPRIZA ZAHĂR BOD — S.A.	Societatea Comercială FABRICA DE ZAHĂR BOD — S.A.	268	10746
122.	Societatea Comercială KRONOSPAN TRADING — S.R.L.	Societatea Comercială KRONOSPAN ROMÂNIA — S.R.L.	270	21879
123.	Societatea Comercială CEMACON — S.A.	Societatea Comercială CEMACON — S.A. — Punct de lucru RECEA	273	16592
124.	Societatea Comercială Laminorul — S.A. Brăila	Societatea Comercială Laminorul — S.A. Brăila	275	5753
125.	Societatea Comercială LUKOIL ENERGY&GAS ROMÂNIA — S.R.L	Societatea Comercială LUKOIL ENERGY&GAS ROMÂNIA — S.R.L	283	3018
126.	Societatea Comercială ECOGEN ENERGY — S.A.	Societatea Comercială ECOGEN ENERGY — S.A.	284	11127
127.	Societatea Comercială ERDEMIR ROMÂNIA — S.R.L.	Societatea Comercială ERDEMIR ROMÂNIA — S.R.L.	285	12140
128.	Societatea Comercială NORDENERGO PIPERA — S.R.L.	Societatea Comercială NORDENERGO PIPERA — S.R.L.	287	8042
129.	Societatea Comercială DUCTIL STEEL — S.A.	Societatea Comercială DUCTIL STEEL — S.A. Buzău	290	22524
130.	Societatea Comercială BERGENBIER — S.A.	Societatea Comercială BERGENBIER — S.A.	291	4090
131.	Societatea Comercială OMV PETROM — S.A.	Societatea Comercială OMV PETROM — S.A. — Stația de Compressoare Bulbuceni Solar Turbines	294	31450
132.	Societatea Comercială HAMMERER ALUMINIUM INDUSTRIES SANTANA — S.R.L.	Societatea Comercială HAMMERER ALUMINIUM INDUSTRIES SANTANA — S.R.L.	303	10506
133.	Societatea Comercială HOEGANAES CORPORATION EUROPE — S.A.	Societatea Comercială HOEGANAES CORPORATION EUROPE — S.A.	304	7788
134.	Societatea Comercială Egger România — S.R.L.	Societatea Comercială Egger Energia — S.R.L.	201674	20295
135.	Ciech Soda România — S.A.	Ciech Soda România — S.A. — Instalație obținere sodă calcinată	204906	411467
136.	Societatea Comercială Linde Gaz România — S.R.L.	Societatea Comercială Linde Gaz România — S.R.L.	206882	39902
137.	Societatea Comercială Bioenergy Suceava — S.A.	Societatea Comercială Bioenergy Suceava — S.A.	207234	12392
138.	Pehart Tec Tissue — S.A. (fostă Metalicplas Impex — S.A.)	Pehart Tec Tissue — S.A. (fostă Metalicplas Impex — S.A.)	207235	6344
139.	Etex Building Performance — S.A.	Etex Building Performance — S.A. — Punct de lucru Turceni	207646	15602
140.	Euro Tyres Manufacturing — S.R.L.	Euro Tyres Manufacturing — S.R.L.	207678	5803
141.	Societatea Comercială Egger Technologia — S.R.L.	Societatea Comercială Egger Technologia — S.R.L.	207679	6120
142.	Societatea Comercială Pehart Tec Grup — S.A.	Societatea Comercială Pehart Tec Grup — S.A. — PL Dej	209044	7082

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN
pentru aprobarea Normelor de organizare și desfășurare
a programelor de specializare
în vederea reconversiei profesionale,
precum și în vederea dezvoltării abilităților profesionale
pentru asistenți medicali generaliști,
moașe și asistenți medicali

Văzând Referatul de aprobare al Centrului de resurse umane în sănătate publică nr. S.P. 8.696/2019,

având în vedere prevederile art. 40 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 53/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele de organizare și desfășurare a programelor de specializare în vederea reconversiei profesionale, precum și în vederea dezvoltării abilităților profesionale pentru asistenți medicali generaliști, moașe și asistenți medicali, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Specializările obținute anterior intrării în vigoare a prezentului ordin rămân valabile.

Art. 3. — Centrul de resurse umane în sănătate publică, Școala Națională de Sănătate Publică, Management și Perfecționare în Domeniul Sanitar București, Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România și celelalte instituții implicate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului sănătății nr. 942/2017 pentru aprobarea Normelor de organizare și desfășurare a programelor de specializare în vederea reconversiei profesionale, precum și în vederea dezvoltării abilităților profesionale pentru asistenții medicali generaliști, moașe și asistenții medicali, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 25 august 2017.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Sorina Pinte

București, 9 iulie 2019.

Nr. 1.076.

---

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**pentru modificarea și completarea Precizărilor privind formatul, schema XSD și elementele extraselor de cont în format electronic emise de unitățile Trezoreriei Statului, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.768/2017**

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice, viceprim-ministru, interimar, emite următorul ordin:

Art. I. — Precizările privind formatul, schema XSD și elementele extraselor de cont în format electronic emise de unitățile Trezoreriei Statului, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.768/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 17 octombrie 2017, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 3, după litera q) se introduce o nouă literă, litera q¹), cu următorul cuprins:**

„q¹) cod program, reprezentând codul de program aferent plăților dispuse, din contul pentru care este emis extrasul de

cont, de către entitățile publice care au cuprins programe în bugetele aprobate potrivit prevederilor legale în vigoare. În cazul plăților aferente unor cheltuieli bugetare pentru care nu sunt aprobate programe, rubrica «Cod program» este completată cu «0000000000»;

2. **Articolul 5 se abrogă.**

3. **Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.**

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice, viceprim-ministru, interimar,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 22 iulie 2019.
Nr. 2.623.

ANEXĂ
(Anexă la precizări)

— Model —

EXTRAS DE CONT

la data: .....

Editat la data: ....., ora .....

Trezorerie .....

CONT .....

..... (denumire titular cont) .....

..... (cont IBAN) .....

NR. DOCUMENT	DATA DOC.	DATA PLĂȚII	NR. REFERINȚĂ BANCĂ/TREZORERIE	IBAN PLĂTITOR/BENEFICIAR	COD PLĂTITOR/BENEFICIAR	NUME PLĂTITOR/BENEFICIAR	DEBIT	CREDIT	COD ANGAJAMENT	INDICATOR ANGAJAMENT	COD PROGRAM	NR. REFERINȚĂ — EXPLICAȚII
Sold precedent												
.....												
.....												
.....												
Rulaj zi												
Total sume												
Sold final												

Întocmit și verificat,

.....

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 18

din 3 iunie 2019

Dosar nr. 489/1/2019

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Valentina Vrabie	— pentru președintele Secției a II-a civile
Corina-Alina Corbu	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Daniel Grădinaru	— președintele Secției penale
Cristina Petronela Văleanu	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Aurelia Rusu	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Eugenia Pușcașiu	— judecător la Secția I civilă
Nina Ecaterina Grigoraș	— judecător la Secția I civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Trănica Teau	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Cezar Hîncu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina Elena Grecu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Decebal Constantin Vlad	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Marius Ionel Ionescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Valentin Horia Șelaru	— judecător la Secția penală
Ana-Hermina Iancu	— judecător la Secția penală

Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a fost legal constituit conform dispozițiilor art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 27² alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința a fost prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna Antonia Constantin, procuror-șef al Secției judiciare — Serviciul judiciar civil.

La ședința de judecată a participat doamna Mihaela Lorena Mitroi, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27³ din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța ce face obiectul Dosarului nr. 489/1/2019.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, arătând că la dosar au fost depuse raportul întocmit de judecătorii-raportori, precum și punctul de vedere formulat de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, președintele Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii, a acordat cuvântul reprezentantului Ministerului Public asupra recursului în interesul legii.

Doamna procuror Antonia Constantin a arătat că la nivel jurisprudențial s-au conturat două orientări asupra problemei de drept ce face obiectul prezentului recurs în interesul legii. Astfel, într-o opinie s-a apreciat că apelurile din litigiile având ca obiect contestațiile formulate împotriva executărilor silite pornite în temeiul art. 260 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, sunt de competența funcțională a secțiilor civile ale tribunalelor, în timp ce, într-o altă opinie s-a considerat că revine secțiilor de contencios administrativ și fiscal din cadrul tribunalelor competența funcțională de soluționare a apelurilor din cauzele respective. Susținând argumentele prezentate în scris prin punctul de vedere formulat în cauză, a solicitat admiterea recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii, apreciind că, în raport cu prevederile art. 714 și art. 95 din Codul de procedură civilă, apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii asupra contestațiilor formulate împotriva executărilor silite pornite în temeiul Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, sunt de competența secțiilor civile din cadrul tribunalelor.

Doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, președintele completului, a consultat membrii completului cu privire la existența unor întrebări pentru reprezentantul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Constatând că nu există întrebări sau chestiuni prealabile, președintele completului a declarat dezbaterile închise, iar completul a rămas în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție. Obiectul recursului în interesul legii

1. Înalta Curte de Casație și Justiție a fost investită prin sesizarea Colegiului de conducere al Curții de Apel Constanța, potrivit Hotărârii nr. 4 din 7 februarie 2019, cu recursul în interesul legii în materie civilă ce vizează problema de drept privind interpretarea prevederilor art. 714 și art. 95 din Codul de procedură civilă, în sensul de a se stabili dacă soluționarea apelurilor declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii asupra contestațiilor formulate împotriva executărilor silite pornite în temeiul Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 207/2015*), este de competența secției civile sau a secțiilor/completurilor de contencios administrativ și fiscal din cadrul tribunalelor.

II. Orientările jurisprudențiale divergente invocate de autorul sesizării

2. În cuprinsul sesizării cu recurs în interesul legii s-a arătat că, în cadrul dosarelor având ca obiect o contestație la executare formulată în temeiul art. 260 din *Legea nr. 207/2015*, prin care s-a solicitat anularea titlului executoriu emis de către un organ fiscal, precum și a executării înseși, s-a pus problema determinării competenței funcționale între secțiile tribunalului în soluționarea căii de atac a apelului.

3. S-a constatat că în practica judiciară nu există un punct de vedere unitar asupra instanței competente din punct de vedere funcțional să soluționeze apelurile formulate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii asupra contestațiilor la executare în materie fiscală.

4. Astfel, *într-o primă opinie* s-a considerat că secția civilă a tribunalului este instanța competentă funcțional să soluționeze aceste cauze în apel.

5. S-a apreciat că elementul care determină stabilirea unei anumite competențe funcționale (secții specializate) a tribunalului în soluționarea căii de atac a apelului este natura juridică a litigiului de fond, iar principiul ce stă la baza calificării unei acțiuni ca fiind de contencios administrativ este acela enunțat de art. 2 alin. (1) lit. f) din *Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004*, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 554/2004*), potrivit căruia contenciosul administrativ este definit ca fiind activitatea de soluționare de către instanțele de contencios administrativ, competente potrivit legii organice a litigiilor în care cel puțin una dintre părți este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul acestei legi, fie din nesoluționarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim.

6. Prin urmare, esențial pentru determinarea naturii de contencios administrativ a litigiului este ca acesta să fie născut din emiterea sau încheierea unui act administrativ, din tăcerea administrativă ori din refuzul nejustificat de rezolvare a unei cereri referitoare la un drept sau la un interes legitim, în timp ce litigiul de față — contestație la executare — nu poate fi calificat ca fiind de contencios administrativ, întrucât nu se încadrează în normele speciale, derogatorii și de strictă interpretare și aplicare ale Legii nr. 554/2004, respectiv nu are ca obiect un act administrativ, ci un act de executare silită, efectuat într-adevăr de către organele fiscale, dar căruia legiuitorul nu îi recunoaște natura juridică a unui act administrativ.

7. În acest sens s-a subliniat faptul că prin Decizia nr. XIV din 5 februarie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secțiile Unite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 733 din 30 octombrie 2007, s-a admis recursul în

interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în aplicarea dispozițiilor art. 169 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (2), cu modificările și completările ulterioare [devenit art. 172 alin. (4) după ultima republicare], s-a stabilit că judecătoria în circumscripția căreia se face executarea este competentă să judece contestația, atât împotriva executării silite înseși, a unui act sau unei măsuri de executare, a refuzului organelor de executare fiscală de a îndeplini un act de executare în condițiile legii, cât și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de un alt organ jurisdicțional, dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

8. În stabilirea unei astfel de interpretări instanța supremă a reținut că, potrivit art. 169 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, orice persoană interesată poate face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor legale de către organele de executare fiscală, precum și împotriva refuzului acestora de a îndeplini un act de executare în condițiile legii.

9. Totodată, s-a avut în vedere că, în conformitate cu dispozițiile alin. (3) al aceluiași articol, „Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege”, iar în reglementarea competenței și a modului de soluționare, în cuprinsul alin. (4) al aceluiași text de lege se mai prevede: „Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.”

10. S-a considerat că, în lipsa unor proceduri exprese referitoare la instanța judecătorească competentă, devin aplicabile, în această privință, dispozițiile art. 2 alin. (3) din Codul de procedură fiscală anterior, în care se precizează că: „Unde prezentul cod nu dispune se aplică dispozițiile Codului de procedură civilă.” Or, potrivit art. 400 alin. 2 din Codul de procedură civilă de la 1865, „Contestația privind lămurirea înțelesului, întinderii sau aplicării titlului executoriu se introduce la instanța care a pronunțat hotărârea ce se execută”, iar „Dacă o asemenea contestație vizează un titlu executoriu ce nu emană de la un organ de jurisdicție, competența de soluționare aparține instanței de executare”.

11. Din coroborarea acestor dispoziții cu prevederea de la art. 373 alin. 2 din Codul de procedură civilă de la 1865, care stabilește că „Instanța de executare este judecătoria în circumscripția căreia se va face executarea, în afara cazurilor în care legea dispune altfel”, instanța supremă a decis că este competentă să judece, atât contestația la executarea propriu-zisă, cât și contestația la titlu, judecătoria în circumscripția căreia se face executarea.

12. S-a apreciat că o atare soluție se impune deoarece, în cazul contestării executării silite ce se realizează de către organele administrativ-fiscale în baza unui titlu executoriu fiscal, dreptul comun este reprezentat de normele dreptului civil, material și procesual, iar nu de normele de drept public cuprinse în *Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004* și, respectiv, în titlul IX din Codul de procedură fiscală anterior, care sunt aplicabile numai la soluționarea acțiunii în anulare sau modificarea obligației fiscale ce constituie titlu de creanță fiscală.

13. Instanța supremă a statuat că o astfel de interpretare este conformă și prevederilor art. 169 alin. (2) din Codul de procedură fiscală anterior, prin care se precizează că, în cazul contestației menționate, „Dispozițiile privind suspendarea

provizorie a executării silite prin ordonanță președințială prevăzute de art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile”.

14. Din această interpretare s-a conchis că în cadrul contestației la executare formulate împotriva titlului executoriu/executării înseși efectuate de organele fiscale natura fiscală a creanței ce se execută este lipsită de relevanță, deoarece regulile de procedură și normele de drept material aplicabile sunt cele civile, situație ce face ca intervenția instanței de contencios administrativ să fie exclusă, iar o astfel de natură juridică a cauzei se păstrează și în calea de atac, care va reveni spre soluționare, de asemenea, instanței civile, iar nu celei de contencios administrativ.

15. S-a apreciat că, după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă și chiar după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură fiscală, adoptate după pronunțarea Deciziei de recurs în interesul legii nr. XIV din 5 februarie 2007, nu există nicio rațiune justificată de noile norme legale care să conducă la o altă concluzie, litigiile având ca obiect contestațiile împotriva actelor de executare efectuate de organul fiscal în baza unor titluri executorii fiscale, respectiv contestațiile împotriva unor titluri executorii fiscale continuând să fie excluse controlului instanței de contencios administrativ și fiscal.

16. *Într-o altă opinie* s-a considerat că secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului este instanța competentă funcțional să soluționeze aceste apeluri.

17. S-a reținut că, din moment ce natura creanței puse în executare și contestate este una fiscală, iar declanșarea formelor execuționale s-a realizat tocmai în temeiul prevederilor speciale de urmărire reglementate de Codul de procedură fiscală, această împrejurare atrage competența funcțională de soluționare a pricinii în favoarea instanței de contencios administrativ din cadrul tribunalului.

18. Astfel, competența funcțională vizează principiul specializării instanței, care în cauză este dat de actul normativ cu caracter special în temeiul căruia se face executarea și de natura creanței puse în executare, care este una de natură fiscală.

19. Așa fiind, natura contencios fiscală a executării silite se deduce din natura raportului juridic obligațional devenit litigios, deoarece procesul de judecată trebuie privit în ansamblu, ca având două faze: una judiciară și una execuțională, care nu pot primi calificări deosebite sub aspectul naturii juridice.

20. Pentru argumentele arătate s-a conchis că faza procesuală a executării nu poate avea decât calificarea juridică a raportului litigios dintre părți, respectiv aceea de contencios administrativ și fiscal.

21. Competența funcțională se stabilește după felul atribuțiilor jurisdicționale ce revin fiecărei categorii de instanțe și se raportează la criteriul specializării instanței, mergând până la specializarea completului de judecată.

22. Reținând că raportul juridic stabilit între creditor și debitor este de natură fiscală, s-a apreciat că revine secției de contencios administrativ și fiscal din cadrul tribunalului competența funcțională de soluționare a apelului, cu atât mai mult cu cât, de cele mai multe ori, apărările părților privesc și împrejurări legate de emiterea titlului de creanță specifice executărilor creanțelor fiscale.

III. Jurisprudența Curții Constituționale

23. În urma verificărilor efectuate nu a fost identificată jurisprudență relevantă a Curții Constituționale cu privire la dispozițiile legale ce fac obiectul prezentului recurs în interesul legii.

IV. Opinia Ministerului Public

24. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că prima orientare de jurisprudență este în litera și spiritul legii.

25. În acest sens a arătat că soluția și considerentele Deciziei nr. XIV din 5 februarie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secțiile Unite își mențin valabilitatea și în actuala configurare normativă a contestației la executare din Codul de procedură civilă și Codul de procedură fiscală.

26. De asemenea, s-a arătat că jurisprudența ulterioară de unificare în alte probleme de drept identice/similare, prin care s-a acordat prevalență principiului specializării în ceea ce privește stabilirea competenței materiale procesuale a instanțelor de control judiciar în privința contestației la executare silită și a contestației la titlu, nu este de natură a determina reconsiderarea soluției și dezlegărilor anterioare, întrucât aplicarea acestui principiu în prezenta problemă de drept produce consecințe incompatibile cu sistemul căilor de atac în materia contenciosului administrativ.

V. Raportul asupra recursului în interesul legii

27. Prin raportul întocmit în cauză, judecătorii-raportori au apreciat că, în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 714 și art. 95 din Codul de procedură civilă, secțiile civile ale tribunalelor sunt competente funcțional să soluționeze apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii asupra contestațiilor formulate împotriva executărilor silite pornite în temeiul dispozițiilor art. 260 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

VI. Înalta Curte de Casație și Justiție

28. Examinând sesizarea cu recurs în interesul legii, raportul întocmit de judecătorii-raportori, punctul de vedere al Ministerului Public, precum și dispozițiile legale ce se solicită a fi interpretate în mod unitar, constată următoarele:

VI.1. Admisibilitatea recursului în interesul legii

29. Conform dispozițiilor art. 515 din Codul de procedură civilă: „Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii.”

30. Din cuprinsul textului de lege citat rezultă patru condiții ce trebuie îndeplinite cumulativ pentru ca recursul să fie admisibil, și anume: sesizarea să aibă ca obiect o problemă de drept; această problemă de drept să fi fost dezlegată diferit de instanțele judecătorești; dovada soluționării diferite să se facă prin hotărâri judecătorești definitive; hotărârile judecătorești să fie anexate cererii.

31. În prezenta cauză sunt îndeplinite condițiile impuse de norma legală pentru admisibilitatea recursului în interesul legii.

32. Astfel, potrivit actului de sesizare, problema de drept soluționată diferit de instanțele judecătorești a fost generată de interpretarea și aplicarea unor reglementări legale ce s-au dovedit a fi insuficient de clare și precise, generând astfel o practică neunitară.

33. Jurisprudența anexată sesizării a relevat că instanțele judecătorești, atât cele civile, cât și cele de contencios administrativ, analizând competența de soluționare a apelurilor declarate împotriva sentințelor pronunțate de judecătorii asupra contestațiilor formulate împotriva executărilor silite pornite în temeiul Legii nr. 207/2015, fie și-au reținut propria competență soluționând cauzele pe fond, fie au declinat reciproc competența de soluționare. De asemenea, hotărârile pronunțate în regulatorul de competență au evidențiat o practică neunitară, competența de soluționare în calea de atac fiind stabilită atât în favoarea secției civile, cât și în favoarea secției/completului de contencios administrativ.

34. Autorul sesizării a anexat dovezi din care rezultă cu claritate că problema de drept a primit o soluționare diferită la nivelul instanțelor de judecată. Chiar dacă nu toate hotărârile judecătorești definitive anexate sunt relevante pentru

evidențierea problemei de drept ce face obiectul sesizării, se constată totuși că sunt suficiente elemente care demonstrează îndeplinirea cumulativă a condițiilor impuse de lege pentru admisibilitatea recursului în interesul legii.

VI.2. **Pe fondul recursului în interesul legii**

35. Problema de drept supusă dezbaterii vizează interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 714 și art. 95 din Codul de procedură civilă, în sensul de a se stabili dacă soluționarea apelurilor declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii asupra contestațiilor formulate împotriva executărilor silită pornite în temeiul Legii nr. 207/2015 este de competența secțiilor civile sau a secțiilor/completurilor de contencios administrativ și fiscal din cadrul tribunalelor.

36. Contestațiile la executare silită în materie fiscală sunt reglementate de prevederile art. 260 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(1) Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare silită, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.

(2) Dispozițiile privind suspendarea provizorie a executării silită prevăzute de Codul de procedură civilă, republicat, nu sunt aplicabile.

(3) Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.”

37. Mai întâi se impune a fi făcută precizarea că, în privința instanței fondului, nu există divergențe de opinie, întrucât toate instanțele au ținut cont în practica lor de Decizia nr. XIV din 5 februarie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secțiile Unite, prin care s-a stabilit că: „Judecătoria în circumscripția căreia se face executarea este competentă să judece contestația, atât împotriva executării silită înseși, a unui act sau măsuri de executare, a refuzului organelor de executare fiscală de a îndeplini un act de executare în condițiile legii, cât și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de un alt organ jurisdicțional, dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.”

38. Însă divergențele de jurisprudență au apărut în soluționarea apelurilor declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii în materia contestațiilor la executare fiscală, unele instanțe apreciind că acestea sunt în competența funcțională a secțiilor civile ale tribunalelor, iar alte instanțe statuând că sunt în competența secțiilor de contencios administrativ și fiscal ale tribunalelor, în raport cu natura obiectului litigiului.

39. Pornind analiza de la considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secțiile Unite din Decizia nr. XIV din 5 februarie 2007, se constată că, în stabilirea interpretării de mai sus, instanța supremă a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 169 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (2), cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța Guvernului nr. 92/2003*), orice persoană interesată poate face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor legale de către organele de executare fiscală, precum și împotriva refuzului acestora de a îndeplini un act de executare în condițiile legii.

40. Totodată, s-a avut în vedere că, în conformitate cu dispozițiile alin. (3) al aceluiași articol, „Contestația poate fi

făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege”, iar în reglementarea competenței și a modului de soluționare, în cuprinsul alin. (4) al aceluiași articol 169 se mai prevede: „Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.”

41. S-a considerat că, în lipsa unor proceduri exprese referitoare la instanța judecătorească competentă, devin aplicabile, în această privință, dispozițiile art. 2 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, în care se precizează că: „Unde prezentul cod nu dispune se aplică dispozițiile Codului de procedură civilă.” Or, potrivit prevederilor art. 400 alin. 2 din Codul de procedură civilă de la 1865, „Contestația privind lămurirea înțelesului, întinderii sau aplicării titlului executoriu se introduce la instanța care a pronunțat hotărârea ce se execută”, iar „Dacă o asemenea contestație vizează un titlu executoriu ce nu emană de la un organ de jurisdicție, competența de soluționare aparține instanței de executare”.

42. Din coroborarea acestor dispoziții cu prevederea de la art. 373 alin. 2 din Codul de procedură civilă de la 1865, care stabilește că „Instanța de executare este judecătoria în circumscripția căreia se va face executarea, în afara cazurilor în care legea dispune altfel”, instanța supremă a decis că este competentă să judece, atât contestația la executarea propriu-zisă, cât și contestația la titlu, judecătoria în circumscripția căreia se face executarea.

43. S-a apreciat că o atare soluție se impune, deoarece, în cazul contestării executării silită ce se realizează de către organele administrativ-fiscale în baza unui titlu executoriu fiscal, dreptul comun este reprezentat de normele dreptului civil, material și procesual, iar nu de normele de drept public cuprinse în Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și, respectiv, în titlul IX din Codul de procedură fiscală anterior, care sunt aplicabile numai la soluționarea acțiunii în anularea sau modificarea obligației fiscale ce constituie titlu de creanță fiscală.

44. Deși această interpretare dată de Înalta Curte de Casație și Justiție într-o decizie de recurs în interesul legii este obligatorie pentru instanțe, în practica judiciară au apărut soluții diferite în calificarea naturii litigiului, în raport cu natura fiscală a creanței a cărei executare este în discuție.

45. Unele instanțe au apreciat că, din moment ce natura creanței puse în executare și contestate este una fiscală, iar declanșarea formelor execuționale s-a realizat tocmai în temeiul prevederilor speciale de urmărire reglementate de Codul de procedură fiscală, aceasta atrage competența funcțională de soluționare a pricinii în favoarea instanței de contencios administrativ din cadrul tribunalului. Astfel, competența funcțională vizează principiul specializării instanței, care în cauză este dat de actul normativ cu caracter special în temeiul căruia se face executarea și de natura creanței puse în executare, care este una de natură fiscală.

46. Se observă că aceste instanțe au ținut cont, în motivarea hotărârilor pronunțate, de Decizia nr. XV din 5 februarie 2007, pronunțată tot într-un recurs în interesul legii de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 12 noiembrie 2007, prin care s-au stabilit următoarele: „1. Competența de soluționare în primă instanță a contestației formulate împotriva executării silită propriu-zise și a contestației care vizează lămurirea înțelesului, întinderii sau aplicării titlului executoriu ce nu emană de la un organ de jurisdicție revine judecătoriei. 2. Competența de soluționare a contestației privind înțelesul întinderii sau aplicării titlului executoriu, ce reprezintă o hotărâre judecătorească

comercială sau un alt titlu comercial emis de un organ jurisdicțional, revine, după caz, instanței comerciale sau organului jurisdicțional care a pronunțat hotărârea ce se execută.”

47. În considerentele acestei decizii, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite a stabilit: „(...) cu privire la instanța competentă să soluționeze căile de atac în contestațiile la executare nu există practică neunitară, divergențele de opinie apărând în ceea ce privește secția din cadrul instanței de control judiciar la care trebuie să se înregistreze asemenea pricini.

Sub acest aspect, nu poate fi vorba despre o interpretare și aplicare diferită a legii, deoarece, cu excepția Înaltei Curți de Casație și Justiție, secțiile celorlalte instanțe — acolo unde există secții specializate — nu au o competență proprie prevăzută în texte de lege, susceptibile de interpretări diferite.

Astfel, competența de soluționare a căii de atac se verifică în raport cu nivelul instanței, împărțirea pe secții fiind o chestiune de organizare judecătorească.

Cu toate acestea, în considerarea principiului specializării, este firesc ca, atunci când contestația la executare propriu-zisă sau contestația la titlu vizează un titlu emis în materie comercială, acestea să se îndrepte la secția comercială — dacă aceasta există — a instanței competente.

Sub acest aspect, nu poate fi primit punctul de vedere exprimat în unele hotărâri, conform căruia, atunci când este vorba despre o contestație la executare propriu-zisă, natura litigiului rămâne fără relevanță.”

48. Instanțele care au îmbrățișat această primă opinie au concluzionat că, deși legislația procesual civilă a fost modificată, considerentele acestei decizii, precum și cele statuate rămân actuale, iar pentru identitate de rațiune sunt aplicabile și în situația în care contestația la executare vizează un titlu emis în materie administrativă.

49. Dimpotrivă, alte instanțe au considerat că natura fiscală a creanței ce se execută este lipsită de relevanță, deoarece regulile de procedură și normele de drept material aplicabile sunt cele civile, situație ce face ca intervenția instanței de contencios administrativ să fie exclusă, iar o astfel de natură a cauzei se păstrează și în calea de atac ce va reveni spre soluționare, de asemenea, instanței civile, iar nu celei de contencios administrativ.

50. Aceste din urmă instanțe au interpretat corect dispozițiile legale incidente, iar dezlegarea acestei probleme de drept controversate din practica instanțelor judecătorești răspunde scopului recursului în interesul legii de a asigura o aplicare și interpretare unitară a legii de către toate instanțele și, pe cale de consecință, o jurisprudență predictibilă.

51. Pentru a se stabili natura juridică a contestației la executare în materie fiscală nu pot fi ignorate considerentele Deciziei de recurs în interesul legii nr. XIV din 5 februarie 2007, citată anterior, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite a statuat că „în cazul contestării executării silite ce se realizează de către organele administrativ-fiscale în baza unui titlu executoriu fiscal, dreptul comun este reprezentat de normele dreptului civil, material și procesual, iar nu de normele de drept public cuprinse în Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ și, respectiv, în titlul IX din Codul de procedură fiscală, care sunt aplicabile numai la soluționarea acțiunii în anularea sau modificarea obligației fiscale, ce constituie titlu de creanță fiscală”.

52. Din această perspectivă s-a concluzionat, în soluționarea recursului în interesul legii, că judecătoria în circumscripția căreia se face executarea este competentă să judece contestația atât împotriva executării silite înseși, a unui act sau unei măsuri de executare, a refuzului organelor de executare fiscală de a îndeplini un act de executare în condițiile legii, cât și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată

de o instanță judecătorească sau de un alt organ jurisdicțional, evident numai dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

53. Or, natura obiectului litigiului se păstrează pe tot parcursul soluționării cauzei, aceasta neputându-se modifica în căile de atac, în funcție de gradul de jurisdicție și de stadiul procesual.

54. Din aceste considerente, dacă natura litigiului este pur civilă, iar dispozițiile fiscale nu sunt incidente, nu există niciun argument care să atragă competența instanței specializate de contencios administrativ în faza de soluționare a căii de atac.

55. Este de principiu că numai determinarea naturii juridice a litigiului ca fiind de contencios administrativ atrage competența instanțelor de contencios administrativ, iar, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 554/2004, contenciosul administrativ este definit ca fiind „activitatea de soluționare de către instanțele de contencios administrativ competente potrivit legii organice a litigiilor în care cel puțin una dintre părți este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul prezentei legi, fie din nesoluționarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim”.

56. Din interpretarea textului legal citat se constată că, pentru a fi în prezența contenciosului administrativ, este necesar a fi întrunite în mod cumulativ două condiții: în primul rând, una dintre părți să fie o autoritate publică și, în al doilea rând, litigiul, conflictul, să fie rezultatul unui act administrativ tipic sau al unui asimilat (nesoluționarea în termenul legal ori refuzul nejustificat de a rezolva o cerere).

57. În doctrină s-a reținut că, *stricto sensu*, contenciosul administrativ evocă totalitatea litigiilor dintre autoritățile publice și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime prin acte administrative nelegale, tipice sau asimilate, litigii care sunt de competența instanțelor de contencios administrativ și sunt soluționate în baza unui regim de putere publică guvernat de legea-cadru în materie.

58. Pe de altă parte, noțiunea de „act administrativ” este definită în art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, text care face referire la „actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice”, iar la lit. c¹) se prevede că „sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizițiile publice; prin legi speciale pot fi prevăzute și alte categorii de contracte administrative”.

59. În acest context se constată că nu sunt întrunite condițiile prevăzute cumulativ de dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 554/2004 pentru a fi în prezența unui contencios administrativ care să reclame *ratione materiae* competența funcțională a instanțelor de contencios administrativ, nefiind suficient că în litigiu este implicată executarea unei creanțe fiscale, câtă vreme acest litigiu nu privește un act administrativ tipic sau asimilat.

60. Împrejurarea că titlul ce stă la baza executării este un act de natură fiscală sau o hotărâre pronunțată în materie fiscală nu constituie un argument care să atragă competența soluționării unor litigii, ce nu au legătură cu normele speciale ale Legii nr. 554/2004, de către judecătorul de contencios administrativ.

61. Mai mult, atunci când legiuitorul a dorit să atribuie competența instanței de contencios administrativ a făcut-o în mod clar, așa cum rezultă din art. 213 alin. (13) din Legea

nr. 207/2015 (poprirea și sechestrul asigurător). Dimpotrivă, când se face referire la contestația la executare propriu-zisă împotriva actelor de executare emise de organele fiscale, art. 260 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 se referă la instanța de drept comun, și nu la instanța specializată de contencios administrativ. Dacă intenția legiuitorului ar fi fost să se soluționeze astfel de litigii în căile de atac de către instanța de contencios administrativ, ar fi prevăzut expres acest lucru în textul de lege prin care a stabilit competența instanțelor pentru soluționarea contestației la executare propriu-zise.

62. Un argument în plus în sprijinul celor deja antamate este și faptul că, potrivit art. 10 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, secțiile de contencios administrativ ale tribunalelor judecă în fond, ca regulă generală, doar acele litigii fiscale determinate prin aplicarea criteriului valoric. Pe de altă parte, în apel, aceste secții specializate judecă doar în acele situații prevăzute expres de alte acte normative cu caracter special (spre exemplu, Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare).

63. În consecință, se poate observa că în materia contenciosului administrativ există un dublu grad de jurisdicție, potrivit căruia doar tribunalele și curțile de apel sunt competente să soluționeze cauze în primă instanță, calea de atac prevăzută de lege fiind recursul. De la această regulă generală se poate deroga doar prin norme speciale, care, în materia contestației la executare prevăzute de art. 260 din Legea nr. 207/2015, nu există.

64. Așa cum s-a evidențiat mai sus, este cert că nu se poate aprecia direct în apel competența funcțională a secției de contencios administrativ a tribunalului prin raportare la natura actului contestat, deoarece determinarea competenței funcționale prin raportare la natura actului se realizează cu ocazia soluționării cauzei în fond, iar nu în calea de atac.

65. Or, dacă în determinarea instanței competente funcțional ar prezenta relevanță natura actului contestat, atunci, prin raportare la art. 10 din Legea nr. 554/2004, cauza ar trebui să fie soluționată în fond de tribunal sau de curtea de apel, iar nu de către judecătoria.

66. Această soluție ar contrazice însă voința legiuitorului, care, prin introducerea art. 260 din Legea nr. 207/2015, a înțeles să trateze în același mod, din punct de vedere procedural, toate contestațiile la executare, indiferent dacă acestea privesc acte emise într-o procedură fiscală sau acte emise în executarea

unor raporturi juridice de drept privat, dându-le pe toate în competența judecătoriei, ca instanță de fond.

67. Nu în ultimul rând, prin raportare la dispozițiile art. 95 pct. 4 din Codul de procedură civilă și art. 10 din Legea nr. 554/2004, secțiile de contencios administrativ ale tribunalelor nu judecă în apel, așa cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii prin Decizia nr. 17 din 18 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 930 din 27 noiembrie 2017, iar în privința contestațiilor la executare nu există norme cu caracter special și derogatoriu de la această regulă.

68. De altfel, interpretarea dată în soluționarea prezentului recurs în interesul legii este în consens cu modificarea și clarificarea legislativă în privința prevederilor art. 713 alin. (2) din Codul de procedură civilă, intervenite prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, aplicabile numai în cazul contestațiilor formulate în legătură cu procedurile execuționale declanșate ulterior intrării în vigoare a acestei legi de modificare.

69. Conform noii redactări a art. 713 alin. (2) din Codul de procedură civilă, existența oricărei alte căi procesuale, inclusiv a unei acțiuni de drept comun, elimină posibilitatea formulării, în cadrul contestației la executare, de apărări de fond cu privire la dreptul cuprins în titlul executoriu.

70. Astfel, modificarea legislativă survenită elimină practic posibilitatea invocării, în cadrul contestației la executare, a apărărilor de fond referitoare la dreptul cuprins în titlul executoriu. Noua redactare a art. 713 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede ca astfel de apărări sau motive de fond să nu poată fi invocate pe calea contestației la executare, de vreme ce partea ar avea deschisă, în toate situațiile, calea unei acțiuni de fond (acțiune în anulare, declararea nulității actului juridic etc.) care va fi soluționată în conformitate cu actul normativ cu caracter special dedus din natura raportului juridic obligațional devenit litigios.

71. Pe cale de consecință, în considerarea dezlegărilor date anterior de Înalta Curte de Casație și Justiție, în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 714 și art. 95 din Codul de procedură civilă, secțiile civile ale tribunalelor sunt competente funcțional să soluționeze apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătoria asupra contestațiilor formulate împotriva executărilor silite pornite în temeiul dispozițiilor art. 260 din Legea nr. 207/2015.

72. Pentru considerentele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 517 alin. (1) cu referire la art. 514 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și, în consecință, stabilește că: În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 714 și art. 95 din Codul de procedură civilă, secțiile civile ale tribunalelor sunt competente funcțional să soluționeze apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătoria asupra contestațiilor formulate împotriva executărilor silite pornite în temeiul dispozițiilor art. 260 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 3 iunie 2019.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Mitroi

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

